

Arrest

nr. 213 607 van 6 december 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. MBOG
Jozef Buerbaumstraat 44
2170 MERKSEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 23 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat D. MBOG en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. *Feitenrelaas*

U verklaarde over de Ghanese nationaliteit te bezitten en tot de Ashanti te behoren. Uw moeder is christen en behoort tot de Ashanti. Uw vader is moslim en behoort tot de Hausa. U werd geboren in Tema (Greater Accra). U woonde samen met uw ouders en drie zussen (B. (...), M. (...) en Y. B. (...)) te Tema. Uw moeder stierf in 2014. Uw vader stierf in december 2016.

Op de uitvaartceremonie van uw overleden vader deed een vriend van uw vader, P. Y. (...), u het voorstel om u financieel te ondersteunen zodat u uw school verder kon zetten. U vertrok diezelfde dag naar zijn woning in Accra. U verbleef een jaar bij hem terwijl u uw studies aan de Junior High School in Accra verderzette. U beëindigde uw studies in september 2018. Elke keer dat u hem geld vroeg voor school, vroeg hij seks. Wanneer u weigerde, sloeg hij u. Aan het begin van 2018 stelde hij u voor om seks te hebben met andere mannen om alles terug te betalen. Toen u weigerde, bedreigde hij u met de dood. U stelde zich kandidaat voor een opleiding in Duitsland. Toen bleek dat u de opleiding in Duitsland niet zou kunnen betalen, contacteerde u uw halfzus B. (...) die in Nederland woonde. U legde uw situatie uit. U besloot uw land te verlaten. Ze hielp u met het kopen van de vliegtickets. U liep weg van P. Y. (...) toen u hem had verteld dat u iets ging kopen. U verliet Ghana op 4 oktober 2018. U reisde met het vliegtuig van Accra naar België. U reisde met een Nederlandse verblijfskaart, die uw vader u had gegeven, en uw paspoort die u zelf had vernieuwd in september 2018 – beiden op naam van V. A. W. (...). U kwam aan op 5 oktober 2018 in de luchthaven van Zaventem. Uw reisdocumenten werden in beslag genomen omdat de Belgische grensautoriteiten de documenten als frauduleus beschouwden. U werd opgesloten in het gesloten centrum Caricole te Steenokkerzeel. Op 9 oktober 2018 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

U diende een medisch attest waarin wordt vastgesteld dat u niet bent besneden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw reisweg en reismotief door valse informatie of valse documenten te verstrekken, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. U werd immers op 5 oktober 2018 tegengehouden op luchthaven van Zaventem wegens het bezit van valse reisdocumenten. (zie administratief dossier) U reisde met een Nederlandse verblijfskaart en een Ghanees paspoort op naam van V. A. W. (...) en met geboortedatum 11/08/1996. Volgens de grensautoriteiten werd een fotoverwisseling op de verblijfskaart doorgevoerd en is het paspoort frauduleus verkregen en vervalst. Daarnaast had u een reisverzekeringskaart mee op naam van S. G. (...) en geboortedatum 26/8/1993. Aan het CGVS verklaarde u eerst dat u niet met documenten van een ander land reisde. Later verklaarde u dan toch dat de verblijfskaart uit Nederland kwam en dat uw vader die regelde voor u. U bleef erbij dat het een geen valse verblijfskaart was. Uw vader had de verblijfskaart meegenomen uit Nederland. U wist niet wat hij deed in Nederland. (CGVS, p15) U bleef er eerst bij dat enkel de Nederlandse verblijfskaart en het paspoort in beslag werden genomen in de luchthaven. (CGVS, p13, p15-p16) Pas later, nadat u de dossierbehandelaar verwees naar de reisverzekeringskaart, verklaarde u dat het een schoolkaart was die u kreeg toen u zich kandidaat stelde voor Duitse studies, maar dat u de applicatie moest stopzetten, toen bleek dat u het niet meer kon betalen. (CGVS, p15) Hoewel de Belgische grensautoriteiten besloten dat uw reisdocumenten frauduleus verkregen zijn, bleef u volharden, zowel aan de grensautoriteiten als tijdens het persoonlijk onderhoud, dat u reisde met echte, geldige reisdocumenten. (CGVS, p14-p15) Aan de grensautoriteiten verklaarde u dat u twee identiteiten had: S. G. (...) en V. A. W. (...). (zie administratief dossier) Aan het CGVS verklaarde u echter dat de S. G. (...) niet uw echte naam was en dat u deze naam gebruikte om te studeren in Duitsland én dat uw echte naam V. A. W. (...) was. (CGVS, p3) U verwees tijdens uw verklaringen aan de DVZ echter nergens naar de naam V. A. W. (...). Uit bovenstaande blijkt dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en documenten.

Daarnaast blijkt dat u (laattijdig) een verzoek tot internationale bescherming indiende om de uitvoering van een terugkeerbesluit te vrijdelen. U werd op 5 oktober 2018 de toegang tot het Belgische grondgebied geweigerd. Vier dagen later diende u een verzoek tot internationale bescherming in, nadat een repatriëring werd voorzien op datum van 17 oktober 2018. (zie administratief dossier) Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming

onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht omdat u vervolging vreest omwille van P. Y. (...) – de man van wie u zich gedwongen zou moeten prostitueren omdat hij u financieel had ondersteund – en omwille van de familie van uw vader die u zou willen besnijden. U verklaarde dat u niet kon terugkeren naar Ghana omdat u enkel naar de familie van uw vader of naar P. Y. (...) kon gaan.(CGVS, p13) Echter, volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Eerst en vooral legde u tegenstrijdige verklaringen af gedurende uw verzoekprocedure over uw identiteit (naam en geboortedatum) en uw identiteitsdocumenten.(zie hierboven) Deze tasten uw algemene geloofwaardigheid en bijgevolg deze van uw verklaringen over uw vrees in eerste instantie aan.

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat u laattijdig een asielaanvraag indiende bij de Belgische instanties en dat u pas een verzoek tot internationale bescherming indiende nadat er een repatriëring naar uw herkomstland werd voorzien.(zie hierboven) Dat u hebt nagelaten om internationale bescherming aan te vragen, doet ernstige afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging. Van iemand die terugkeer naar haar land vreest uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat zij onmiddellijk na binnenkomst in België een verzoek om internationale bescherming indient. Dat u dit pas deed nadat er een repatriëring naar uw herkomstland werd voorzien, ondermijnt de geloofwaardigheid en de voorgehouden ernst van uw beweerde vrees.

Over uw vrees voor P. Y. (...) dient te worden vastgesteld dat het niet geloofwaardig is dat P. Y. (...) u zou hebben voorgesteld om u financieel te ondersteunen en bijgevolg dat hij u in ruil daarvoor dwong om hiervoor seks te hebben met hem en later met andere mannen.

Ten eerste, kon u slechts zeer beperkte informatie geven over P. Y. (...).

Gevraagd om alles te vertellen wat u wist over P. Y. (...), antwoordde u enkel: "Alles wat ik weet: Het was een rijke vriend van mijn vader. En verder weet ik niets over hem."(CGVS, p9) U kende zijn exacte leeftijd niet. U wist niet van welke etnie hij was.(CGVS, p9) U wist niet waar hij geboren was. U wist niet waar zijn familie woonde. Gevraagd of hij broers of zussen heeft, stelde u dat u er geen kende. Er kwamen soms mensen op bezoek, maar u wist niet wie ze waren.(CGVS, p10) U wist dat hij een vrouw had, maar kon geen informatie geven over de vrouw: U kende haar naam niet en wist niet waar ze woonde.(CGVS, p9) U wist niet of P. Y. (...) andere mensen financieel ondersteunde.(CGVS, p11)

Ten tweede, is het onaannemelijk dat u zoveel vertrouwen in P. Y. (...) en zijn voorstel zou hebben.

P. Y. (...) stelde u voor om u financieel te ondersteunen in uw schoolopleiding. Hij wou dat u uw school afmaakte. U ging meteen in op zijn voorstel en vertrok diezelfde dag naar zijn huis in Accra en liet uw twee jonge zussen achter in Tema.

U had P. Y. (...) voordat hij u het voorstel deed op de uitvaartdienst, één keer gezien bij uw vader. De tweede keer dat u hem zag was op de uitvaartdienst van uw vader.(CGVS, p9 en p10) U verklaarde dat u inging op het voorstel van Y. (...) omdat u weg wou "uit de situatie" en omdat school belangrijk is voor u.(CGVS, p3) Omdat u hem één keer zag met uw vader, had u vertrouwen in hem.(CGVS, p10) U stelde zich geen vragen en twijfelde niet over zijn voorstel.(CGVS, p10) Toen P. Y. (...) u het voorstel deed, besprak u het met niemand.(CGVS, p10) Gevraagd waarom u bij hem moest wonen, antwoordde u vaagweg: "Ik ging met hem wonen want eerst zag ik hem met mijn vader voordien. En ik wou ook mijn school afmaken. Dus toen hij zei dat hij mij wou helpen met de school had ik vertrouwen er in dat hij het zou doen."(CGVS, p10) Gevraagd waarom u dan niet thuis zou kunnen blijven wonen, stelde u dat er niemand was om de huur van het huis te betalen. Hij zei niets over uw zussen en hun scholing. Nochtans gingen zij ook naar school.(CGVS, p9) Doordat hij hierdoor geen blijk van interesse in de

scholing van uw zussen gaf, is het des te opmerkelijker dat u hem vertrouwde dat hij oprecht wou dat u school afmaakte. Aangezien u P. Y. (...) slechts één keer eerder had gezien, en waar u slechts weinig informatie over had (zie hierboven) is het niet aannemelijk dat u werkelijk hem en zijn voorstel blindelings zou vertrouwen en meteen zou ingaan op het voorstel. Gevraagd om deze inconsistentie te verduidelijken, antwoordde u: "Het enige vertrouwen was dat ik hem met mijn vader had gezien en dat het een vriend was van hem. Ik wist toen niet dat hij zo gek ging doen."

Ten derde, is het zeer onaannemelijk dat u door meteen in te gaan op het voorstel van P. Y. (...) uw vierjarige en zesjarige zussen zou achterlaten in Tema, zonder te weten wat hen zou kunnen overkomen.

Uw halfzus B. (...) was al verhuisd naar Nederland op het moment dat uw vader stierf. Sinds u op de dag van de uitvaartdienst van uw vader uw dorp Tema verliet om te gaan wonen in Accra bij P. Y. (...), heeft u geen nieuws van uw zussen.(CGVS, p6) U liet uw twee zussen, M. (...) en Y. B. (...), vier en zes jaar oud, achter in jullie huis, waar na de dood van uw vader niemand anders meer woonde.(CGVS, p10)

U vertelde uw zussen dat u bij P. Y. (...) ging wonen.(CGVS, p7) U wist niet wie er voor uw zussen ging zorgen. Het is zeer onaannemelijk dat u meteen op het voorstel van P. Y. (...) zou ingaan (zie hierboven) zonder u er eerst van te verzekeren dat uw zussen in goede handen terecht zouden komen. Wanneer de dossierbehandelaar u wees op het feit dat het zeer opmerkelijk is dat u uw twee zussen van vier en zes jaar oud zou achterlaten, antwoordde u dan plots dat de familie van uw vader voor hen kon zorgen, maar u wist niet dit uiteindelijk ook gebeurde. Uw zussen gingen ook naar school. U verklaarde dat u niets kon regelen voor uw zussen, omdat u geen middelen had. U was zo wanhopig en dacht dat u hen ging kunnen helpen eens ze ook bij P. Y. (...) zouden kunnen intrekken.(CGVS, p7) Gezien het belang dat u aan scholing hecht, zou men verwachten dat u zich ook zo bekommeren om de toekomst van uw eigen zussen en dat u op zijn minst een oplossing zou zoeken voor het lot van uw zussen (zoals aan P. Y. (...) voorstellen om hen te ondersteunen, ofwel bij hen thuis te blijven zoals u eerder ook al deed). Dat u, die eraan dacht om uw zussen te helpen,(CGVS, p7) zelfs niet probeerde om iets voor uw zussen te regelen ondermijnt verder op ernstige wijze de geloofwaardigheid dat u werkelijk zou ingegaan zijn op het voorstel van P. Y. (...). U heeft zelfs niet geprobeerd om informatie over hen te krijgen.(CGVS, p7) U verklaarde daarentegen wel dat u naar Europa wou gaan zodat u op afstand uw zussen zou helpen.(CGVS, p15) U zou ze pas beginnen zoeken naar hen als u en betere levensstandaard zou hebben. Het is hierbij zeer opvallend dat u stelde dat uw zussen misschien niet meer in leven zouden zijn.(CGVS, p15) In zulk geval zou men zeker mogen verwachten dat men zich op zijn minst zou proberen informeren over het lot van uw zussen, wat u eveneens naliet.

Ten vierde, is het onaannemelijk dat u geen andere manieren zocht om uw school af te maken, zonder afhankelijk te hoeven zijn van P. Y. (...) en uw zussen in een onzekere situatie achter te laten.

U ging in totaal drie jaar lang naar de Efua Kobi school in Accra, waarvan het laatste jaar door P. Y. (...) zou zijn gesponsord. P. Y. (...) betaalde uw driemaandelijke schoolkosten en daarnaast uw schoolboeken en een verblijf in het internaat (boarding house). Hij betaalde ook voor uw voeding en kledij.(CGVS, p10)

Hierover is het vooreerst onaannemelijk dat u niet wist hoeveel men moest betalen om naar school te gaan. (CGVS, p9) Voordat uw vader overleed, betaalde hij uw schoolkosten.(CGVS, p9) U kon "niet zien" hoeveel P. Y. (...) moest overschrijven om de schoolkosten te betalen.(CGVS, p11) Het is niet geloofwaardig dat u werkelijk op het voorstel van P. Y. (...), die u amper kende, inging om uw schoolkosten te betalen, zonder dat u zou weten over welk bedrag P. Y. (...) hierdoor zou betalen voor u. Daarnaast is het opvallend dat P. Y. (...) het internaat zou betalen, terwijl u er nooit verbleef, omdat P. Y. (...) bang was dat u niet meer terug naar hem zou komen.(CGVS, p10) U wist niet wat er zou kunnen gebeuren als u toch in het internaat zou blijven, omdat u niet de mogelijkheid had om er over na te denken.(CGVS, p12) Daarnaast blijkt dat u niet op zoek ging naar andere manieren om uw school verder te zetten, zonder afhankelijk te moeten zijn van de voor u vrijwel onbekende P. Y. (...). Toen P. Y. (...) u het voorstel deed om uw schoolkosten verder te betalen, besprak u het met niemand.(CGVS, p10) U dacht niet aan een andere manier om de schoolkosten te betalen.(CGVS, p10) U heeft nooit gewerkt in Ghana.(CGVS, p9) Gevraagd of u er aan dacht om een job te zoeken om uw school te kunnen betalen, verklaarde u van niet en bevestigde u nogmaals dat u niet dacht aan een andere oplossing.

U verklaarde zelfs dat u er nooit over had nagedacht om naar een andere school te gaan.(CGVS, p9) Efua Kobi highschool was volgens u een privéschool. Gevraagd of er andere scholen goedkoper zijn, verklaarde u enkel dat u eigenlijk niet wist hoeveel er betaald werd en dat u niet kon vergelijken.(CGVS, p9) Volgens de beschikbare informatie zijn privéscholen gemiddeld 50% duurder dan overheidsgesubsidieerde scholen.(zie administratief dossier) Bovendien zijn er volgens de beschikbare informatie in september 2017 gratis “high schools” geopend, inclusief gratis internaatverblijf.(zie administratief dossier) Het is onaannemelijk dat u gezien de moeilijke situatie met P. Y. (...) waarin u verklaarde te zijn geweest, niet naar andere oplossingen zocht, terwijl dat deze klaarblijkelijk wel aanwezig zijn in uw land. U was zelfs niet op de hoogte van mogelijke alternatieven voor het betalen van uw schoolkosten. Bovendien bestaan er wel degelijk mogelijkheden in uw land om school te blijven volgen zonder afhankelijk te zijn van buitenstaanders.

Het is zeer onaannemelijk dat u geen andere oplossingen zou zoeken, zeker aangezien P. Y. (...) u “net nadat” u bij hem ging wonen vroeg om seks te hebben met hem. U was toen in de tweede graad.(CGVS, p11) U bleef bij hem tot het einde van uw high school, m.a.w. twee jaar later, tot en met graad drie. Gedurende deze twee jaar dwong P. Y. (...) u verschillende keren om seks te hebben wanneer u hem om geld vroeg. Wanneer u weigerde sloeg hij u. Begin 2018, toen u bijna uw school ging afmaken, stelde hij u voor om, nadat u uw school had afgemaakt, seks te hebben met andere mannen om alles terug te betalen wat hij u had gegeven. U wist niet waarom u dit “extra” moest doen. U geloofde dat u hem al had terugbetaald door seks te hebben met hem. U wist niet met hoeveel mannen u seks zou moeten hebben om P. Y. (...) terug te betalen.(CGVS, p11) U stelde hem geen andere manier voor om hem terug te betalen.

U bracht niemand op de hoogte van uw vermeende problemen en zocht nergens hulp. U bracht evenmin de schoolautoriteiten op de hoogte, omdat ze al mensen hadden gestraft die te laat waren gekomen op school. (CGVS, p12) Ook nadat u wegliep van P. Y. (...), vertelde u aan niemand wat er was gebeurd. U verklaarde dat u geen hulp zou krijgen. U ging niet naar de politie omdat P. Y. (...) zou vrijgelaten worden als hij zou betalen.(CGVS, p12) U verklaarde dat u geen andere familie had die u kon helpen en dat Y. (...) de enige is die u nog kent in Ghana.(CGVS, p6) U verklaarde immers dat de familie van uw vader u wou laten besnijden (wat niet geloofwaardig werd geacht: zie verder). U verklaarde dat uw zus B. (...) die in Duitsland verbleef uw reis naar Europa betaalde. U verklaarde dat u er nooit aan had gedacht om het geld van uw zus te gebruiken om P. Y. (...) terug te betalen.(CGVS, p15)

Tenslotte is het opmerkelijk dat u bij P. Y. (...) zou intrekken in Accra, terwijl u al twee jaar in het huis van uw vader in Tema woonde toen u naar dezelfde school ging.(CGVS, p9) U ging immers voordat uw vader stierf zelf al twee jaar naar school in Accra, terwijl u in Tema woonde. Hierover stelde u dat u de huur van het huis in Tema na het overlijden van uw vader niet zou kunnen betalen.(CGVS, p10) Ook hier zou men mogen verwachten dat u hiervoor eerst een oplossing zou proberen zoeken, in plaats van meteen op het voorstel van P. Y. (...) zou ingaan, terwijl u hem amper kende en het voorstel uw leven drastisch zou veranderen.

Het is zeer opmerkelijk dat u als twintigjarige niet meteen of eerst naar meer voor de hand liggende oplossingen zocht, zoals zelf geld verdienen, een andere school zoeken, de schoolautoriteiten op de hoogte brengen, et cetera maar dat u wel zich kandidaat stelde voor een (dure) opleiding in Duitsland die uiteindelijk niet doorging.(CGVS, p12) Er waren immers verschillende opties voorhanden. Hierdoor is het ongeloofwaardig dat u zou ingaan op het voorstel van P. Y. (...) en al zeker niet dat u niet bij hem weg zou gaan toen hij om terugbetaling in natura vroeg. En u nog meer dan een jaar bij hem zou blijven. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u bewegingsvrijheid had. Zo kon u zonder problemen naar de winkel gaan.(CGVS, p12)

U maakte eveneens niet aannemelijk dat u een vrees voor vervolging heeft bij terugkeer omwille van een mogelijke besnijdenis.

U verklaarde dat u niet besneden bent en staaft dit met een medisch attest.(zie groene map in administratief dossier) U verklaarde dat de familie langs vaderszijde u wou laten besnijden. U kreeg te horen dat u op een lijst stond van vrouwen die moesten besneden worden.(CGVS, p3, p5 en p6) U verklaarde dat de familie van uw vader elke keer als ze u zouden “hebben” u zouden willen besnijden.(CGVS, p6)

Ten eerste, dient gewezen te worden op de informatie omtrent besnijdenis beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier.

Uit deze informatie blijkt allerm minst dat besnijdenis in Ghana als een standaardis wordt beschouwd en zonder enige inspraak wordt uitgevoerd. De algemene prevalentiegraad in Ghana bedroeg in 2011 zo'n 3,8 %. Daarnaast wijst men op grote verschillen in de prevalentiegraad naargelang de regio. U verklaarde geboren te zijn in Tema (in de regio van Accra) en het laatste jaar van uw verblijf in Ghana te hebben gewoond in Accra-stad. In de regio van Accra bedroeg de prevalentie in 2011 1,2%. Dit wijst er op dat de overgrote meerderheid van de meisjes en vrouwen er niet besneden worden. (zie blauwe map in het administratief dossier) Bovendien heerst er bij 95% van de vrouwen in de regio van Accra de attitude dat besnijdenis moet worden verbannen. In 1994 ging een specifieke wet die vrouwelijke besnijdenis verbiedt van kracht. Deze werd verder uitgewerkt en verstrengd in 2007. Verschillende instanties hebben de taak om de praktijk stop te zetten. Zowel de overheid als verschillende NGO's werken hiervoor samen. Er zijn rechtszaken gekend waarbij verschillende personen veroordeeld tot een gevangenisstraf omdat ze besnijdenissen uitvoerden. Zodoende kan besnijdenis in Ghana niet als een onvermijdelijk en wijdverspreid fenomeen worden beschouwd en dient u een persoonlijke vrees voor besnijdenis concreet aan te tonen, waar u allerm minst in slaagde (zie verder).

Binnen de context van de algemene lage prevalentiegraad, blijkt dat u ook nog extra beschermingsfactoren heeft die de al zeer lage kans op besnijdenis nog kleiner maken in uw geval. Het feit dat de moeder niet is besneden vormt immers een beschermingsfactor voor besnijdenis in Ghana: Slechts bij 0,1% van de vrouwen waarvan de moeder niet besneden was, was de dochter wel besneden. (zie administratief dossier) Ook uw vader zou zich verzetten tegen de praktijk. (CGVS, p5) Vrouwen met een secundair diploma, zoals in uw geval, zijn minder vaak besneden dan anderen. (zie administratief dossier) Daarnaast blijkt uit de beschikbare informatie dat besnijdenissen, in de zeldzame gevallen dat ze worden uitgevoerd, meestal worden uitgevoerd voor meisjes de leeftijd van vijf jaar bereiken en dat besnijdenis amper wordt toegepast op volwassen vrouwen. Als volwassen vrouw (op dat moment van 20 jaar oud en op dit moment 25 jaar oud) is de kans dat u zou besneden worden miniem. Gevraagd naar de normale leeftijd om meisjes te laten besnijden, verwees u ontwijkend naar het feit dat meisjes op hun twintigste al besneden zouden moeten zijn. U wist niet of het op jongere leeftijd werd gedaan. U kende geen andere meisjes die werden besneden. U zei dat u er niets over leerde, en dat u er niet in geïnteresseerd was. (CGVS, p7) Dit zijn wel zeer opmerkelijke verklaringen in het licht van uw vooropgestelde vrees dat u besneden zou worden. Indien u werkelijk zou vrezen besneden te worden, zou men immers een oprechte interesse in de problematiek mogen verwachten.

Ten tweede, dient te worden vastgesteld dat u geen vrees voor besnijdenis aanhaalde in uw verklaringen aan de DVZ. (zei administratief dossier)

Wanneer de dossierbehandelaar van het CGVS u vroeg of er andere redenen waren dat u Ghana had verlaten, verklaarde u dat u meer had toe te voegen en verklaarde u plots dat de familie van uw vader u wou besnijden. (CGVS, p3) U verklaarde hierover dat u aan de DVZ de hoofdredenen van uw vertrek uit Ghana enkel kort aanhaalde. U verklaarde eveneens dat u "niets tegen dat interview" had. (CGVS, p2) Indien u werkelijk een vrees zou hebben om bij terugkeer te worden besneden, mag men verwachten dat u deze vrees op elk moment tijdens uw verzoekprocedure aanhaalt, ook al wordt er gevraagd om het kort te houden. Dit ondermijnt in eerste instantie de geloofwaardigheid van uw vrees voor besnijdenis.

Ten derde, is het niet aannemelijk dat uw familie langs vaderszijde werkelijk zou aandringen op een besnijdenis.

U verklaarde immers dat u uw zussen van vier en zes jaar in Tema achterliet. Volgens u konden uw zussen opgevangen worden door de familie van uw vader zonder dat ze besneden zouden worden, omdat ze "zo jong" waren. (CGVS, p7) Echter, gezien hun leeftijd, die rond de algemene leeftijd om in Ghana besneden te worden ligt, (zie hierboven en in administratief dossier) zouden zij een hoger risico lopen dan uzelf om besneden te worden. Aangezien er voor uw zussen opvang mogelijk was bij de familie, wordt besloten dat uw zussen geen vrees voor besnijdenis lopen, en bijgevolg u al zeker niet. U verklaarde wel dat u eraan dacht om uw zussen te helpen nadat u een tijd bij P. Y. (...) zou verblijven, of dat u daarna uw zussen zou helpen vanuit Europa. (CGVS, p15) U heeft echter nog niets proberen regelen voor uw zussen, noch om informatie over hen te bemachtigen. (CGVS, p7) Indien uw zussen werkelijk door de familie van uw vader zouden kunnen geholpen worden, zou men kunnen verwachten dat u zich zou informeren over hun lot met betrekking tot hun besnijdenis. Hierdoor is het niet

aannemelijk dat de familie van uw vader werkelijk zou aandringen op een besnijdenis, indien uw zussen bij hun zouden kunnen verblijven zonder dat u enige moeite zou doen om hen te helpen. Dat u uw zussen van respectievelijk 4 en 6 jaar oud, achterliet in Ghana in het huis van uw vader, met de wetenschap dat de familie van uw vader zich over hen zou ontfemen, ondermijnt de ernst van uw bewering dat u werkelijk overtuigd was dat de familie van uw vader hen en u werkelijk zouden besnijden.

Ten vierde, kon u geen informatie geven over de omstandigheden waarin u zou worden besneden.

U verklaarde dat de familie het driemaal aan uw vader vroeg toen u twintig jaar oud was. Uw vader wimpelde hen af door te verwijzen naar het feit dat hij ziek was. U wist niet of ze uw vader eerder hadden gevraagd om u te laten besnijden.(CGVS, p5) Ze hadden u niet meer gevraagd naar de besnijdenis, ook niet toen u hen de laatste keer zag op de begrafenis van uw vader.(CGVS, p6) U wist echter niet welke familieleden u wilden besnijden. U wist enkel dat de familie van uw vader wilt dat u besneden bent.(CGVS, p8) U wist niet waar de familieleden van uw vader, die uw wilden besnijden, woonden. (CGVS, p6) U wist enkel dat ze in het noorden wonen.(CGVS, p6) U zei dat ze u zouden terugvinden bij een terugkeer naar Ghana omdat ze u zouden zien in het huis van P. Y. (...).(CGVS, p6) Hierover dient eerst te worden opgemerkt dat uw verblijf bij P. Y. (...) niet geloofwaardig werd geacht. (zie hierboven) Daarnaast wist u niet waar u besneden ging worden: U verklaarde dat u naar het thuisdorp van uw vader zou worden gestuurd, maar u wist niet waar dit was.(CGVS, p6) Echter ze kwamen nooit langs in de periode van meer dan een jaar dat u er woonde.(CGVS, p6)

Tenslotte, verklaarde u dat u niet wist wat er zou kunnen gebeuren als u zou weigeren om besneden te worden. (CGVS, p6) U was in het algemeen onwetend over de praktijk van besnijdenis en "interesseerde zich niet" in de thematiek.(zie ook hierboven) Hieruit wordt geconcludeerd dat u uiterst vaag en onwetend bent over een persoonlijke vrees voor besnijdenis.

Uit bovenstaande blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt een persoonlijke vrees voor besnijdenis te hebben in Ghana, een land met een zeer laag prevalentiepercentage. Overigens kan worden aangenomen dat u bij terugkeer naar Ghana zich zou kunnen onttrekken gezien u door uw vertrek naar Europa laat blijken dat u ook de persoonlijke capaciteit hebt om zich aan de praktijk te onttrekken. Volgens de beschikbare informatie zijn er verschillende organisaties, ook in actief die vrouwen opvangen die zich tegen besnijdenis willen beschermen.(zie administratief dossier)

Uw vrees voor besnijdenis bij terugkeer naar Ghana is bijgevolg niet onderbouwd en het is dan ook niet geloofwaardig dat u een risico loopt dat u tegen uw wil besneden zou worden bij terugkeer naar Ghana.

U diende enkel een medisch attest in waarin werd vastgesteld dat u niet besneden bent. Dit wordt niet in twijfel getrokken en verandert niets aan bovenstaande.

U verklaarde geen andere problemen te hebben dan die gebaseerd op P. Y. (...) en uw vrees voor de besnijdenis. (CGVS, p12)

Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Na een bespreking van de bestreden beslissing laat zij het volgende gelden:

“Met betrekking tot het feit dat verzoekster de Belgische autoriteiten zou proberen te misleiden aangaande haar identiteit en documenten.

De commissaris generaal stelt vooreerst dat verzoekster de Belgische autoriteiten heeft krachten te misleiden omtrent haar werkelijke identiteit en haar documenten. Dit zou volgens de commissaris een tegenindicatie zijn voor de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

Het feit dat verzoekster een valse Nederlandse verblijfsdocument in haar bezit had, kan in de huidige fase van de procedure niet betwist worden. De bevoegde politiediensten hebben de kwestieuze documenten onderzocht en hun bevindingen staan vast.

Het loutere feit dat het document vals is betekent niet dat verzoekster de autoriteiten wou misleiden. Ze stelde tijdens de controle aan de luchthaven dat ze dat document van haar vader had gekregen. De vader heeft haar niet gezegd dat het document vals was. Verzoekster heeft in Nederland nooit gewoond zodat ze ook niet weet hoe verblijfsdocumenten daar toegekend worden. het feit dat ze bleef aandringen toont aan dat ze veel vertrouwen had in haar vader en dat ze onwetend was over Nederlandse documenten.

Met betrekking tot de identiteit dient benadrukt te worden dat verzoekster de Belgische autoriteiten niet heeft proberen te misleiden. Aan de grensautoriteiten verklaarde ze dat ze twee identiteiten had. Ze heeft geen van beide identiteiten verborgen.

Met betrekking tot het feit dat verzoekster de internationale bescherming niet tijdig gevraagd heeft

De commissaris generaal verwijst vervolgens naar de laatijdige aanvraag van de internationale bescherming. Verzoekster heeft asielaangevraag vanuit het transitcentrum vier dagen na haar arrestatie aan de luchthaven van Zaventem. Dit zou een tegenindicatie zijn voor de ernst van haar vrees voor vervolging.

In tegenstelling tot wat de commissaris general stelt kan de niet tijdige aanvraag van de internationale bescherming niet als tegenindicatie weerhouden worden.

Verzoekster was in het bezit van een Nederlandse verblijfsvergunning en een ghanese paspoort. Ze had deze verblijfskaart van haar vader gekregen en ze dacht dat het een echte kaart was. Ondanks het feit dat de grensautoriteiten haar bevestigden dat het document vals was, werd ze ervan niet overtuigd. Zij bleef denken dat de autoriteiten zouden achteraf ontdekken dat het document toch authentiek is.

Op de vierde dag had ze uiteindelijk begrepen dat de door de grensautoriteiten genomen beslissing niet meer zou veranderen. Vanaf dat moment voelde ze zich echt bedreigd. Ze besliste dan op dat moment ook om de internationale bescherming aan te vragen.

Met betrekking tot het feit dat verzoekster slechts zeer beperkte informatie gegeven zou hebben over P. Y. (...)

De commissaris generaal stelt vast dat verzoekster zeer beperkte informatie gegeven zou hebben over P. Y. (...). Verzoekster zou volgens de commissaris generaal veel meer informatie over deze persoon kunnen weten te geven.

Het feit dat verzoekster zeer beperkte informatie over P. Y. (...) gegeven zou hebben wordt betwist. Verzoekster zei wat ze als belangrijkste over P. (...) vond. Zo zei ze bijvoorbeeld dat P. (...) rijk was, hetgeen betekent dat hij veel invloedrijk is in de gemeenschap en dat hij veel vrienden zou hebben.

Er dient tevens benadrukt te worden dat verzoekster in haar asielrelaas de houding van P. (...) heeft beschreven. Ze zei dat deze laatste haar seks vroeg alvorens hij haar zakgeld kon geven. Verzoekster zei dat hij haar vroeg om met andere mannen seks te hebben.

Uit het voorgaande blijkt niet dat verzoekster slechts zeer beperkte informatie over de heer P. Y. (...) gegeven heeft.

Met betrekking tot het feit dat verzoekster zoveel vertrouwen in P. Y. (...) en zijn voorstel had

De commissaris generaal vindt het onaannemelijk dat verzoekster zo veel vertrouwen in P. Y. (...) en zijn voorstel had. De commissaris generaal verwijst hierbij onder andere naar het feit dat verzoekster voordien geen contact met P. Y. (...) had en dat ze niet veel wist over hem.

Er dient gepreciseerd te worden dat verzoekster zich in een zeer precaire situatie bevond op het moment waarop P. (...) haar voorstelde om bij haar te gaan wonen. Verzoekster en haar zussen hadden niemand meer die financieel voor hen kon zorgen. Het pand waar ze verbleven was te huur en de huur diende verder betaald te worden. Ze moest daarnaast ook de schoolrekening betalen. Het voorstel van de heer P. (...) werd door haar als een teken van God ervaren.

Er dient tevens gepreciseerd te worden dat verzoekster steeds met haar vader heeft gewoond. Ze had in het verleden nog nooit voor haar eigen onderhoud moeten instaan. Het voorstel van P. (...) was een opluchting voor haar. Dit alles verklaart waarom ze niet getwijfeld had. Ze dacht dat dergelijke opportuniteit zich niet meer zou voordoen. Ze moest die kans grijpen.

Met betrekking tot het feit dat verzoekster haar jongere zussen achtergelaten heeft zonder te weten wat hen zou kunnen overkomen.

De commissaris generaal stelt vervolgens dat verzoekster haar jongere zussen achtergelaten heeft zonder te weten wat hen zou kunnen overkomen. Dit alles is volgens de commissaris generaal onaannemelijk.

In tegenstelling tot wat de commissaris generaal stelt, heeft verzoekster de minderjarige zussen niet achtergelaten zonder te weten wat met hen zou kunnen overkomen.

Verzoekster stelde duidelijk dat de familie van de overleden vader voor de zussen ging zorgen omdat ze nog minderjarige zijn. De school is voor minderjarigen niet betaalbaar. De oom wist dat de school van de kinderen kosteloos was en dat de kinderen voor hem geen financiële last gingen zijn. Verzoekster daarentegen was meerderjarig en de familie van de vader was niet bereid om haar studies te financieren.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster wist wat met de zussen zou gebeuren en ze kon dat niet vermijden. De minderjarige kinderen worden door de familie van de vader opgevangen. Deze verplichting geldt niet voor meerderjarige kinderen zoals verzoekster.

Met betrekking tot het feit dat verzoekster geen andere manier gezocht heeft om haar school af te maken, zonder afhankelijk te zijn van P. Y. (...)

De commissaris generaal stelt verder dat verzoekster geen andere manie gezocht zou hebben om haar school af te maken, zonder afhankelijk te zijn van P. Y. (...). Dit is volgens de commissaris generaal niet aannemelijk.

Er dient benadrukt te worden dat verzoekster het voorstel van P. (...) als een opportuniteit heeft beschouwd. Verzoekster kon niet twijfelen over de intentie van de heer P. Y. (...).

De andere mogelijkheden zijn minder realistisch in de socio-economische en culturele context van verzoekster. Ze kon geen werk overwegen omdat het bijna onmogelijk is om als student tewerkgesteld te worden. Het aantal personen zonder werk is zeer groot. Zonder de financiële hulp van derden zou verzoekster niet verder kunnen studeren. Het voorstel van de heer P. Y. (...) was een echte opportuniteit voor haar.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet over veel mogelijkheden beschikte om haar studies te financieren na de dood van haar vader.

Met betrekking tot het feit dat besnijdenis in Ghana niet onvermijdelijk zou zijn.

De commissaris generaal stelt vervolgens dat de vrees van verzoekster om besneden te worden niet gegrond zou zijn. De commissaris generaal verwijst vooreerst naar de informatie waaruit zou blijken dat de besnijdenis in Ghana niet onvermijdelijk is.

De voormelde informatie sluiten de besnijdenis in Ghana niet volledig uit. Uit de kwetsieuze informatie blijkt duidelijk dat een (beperkte) aantal vrouwen besnijden wordt. Het gaat hier over gevallen die gekend zijn. Het algemeen geweten dat de meeste slachtoffers geen aangifte doen uit vrees voor de familie en uit respect van de tradities. De meeste mensen zijn afhankelijk van hun familie en van hun gemeenschap. Ze kunnen de abnormale praktijken van hun gemeenschap moeilijk aangeven uit vrees om uitgestoten te worden.

Uit het voorgaande blijkt dat de informatie van de commissaris generaal niet voldoende zijn om de vrees van verzoekster als ongegrond te beschouwen.

Met betrekking tot het feit dat verzoekster haar besnijdenis bij de dienst vreemdelingenzaken niet vermeld heeft

De commissaris generaal stelt vervolgens vast dat verzoekster bij de dienst vreemdelingenzaken geen melding maakte van haar vrees om besnijden te worden in geval van terugkeer naar haar land van herkomst. Dit zou volgens de commissaris generaal een tegenindicatie zijn voor de geloofwaardigheid van haar relaas.

Het feit dat ze geen melding maakte de vrees voor de besnijdenis wordt niet betwist. ze had vernomen dat ze bij de dienst vreemdelingenzaken zeer beknopte verklaringen diende af te leggen. In die zin beperkte ze zich tot de vermelding van zijn hoofdproblematiek, meer bepaald, haar conflict met de heer P. Y. (...).

Met betrekking tot het feit dat de familie van verzoekster langs vaderszijde werkelijk aangedrongen heeft op een besnijdenis

De commissaris generaal stelt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat de familie langs vaderszijde werkelijk aangedrongen heeft op een besnijdenis.

Er dient benadrukt te worden dat de moeder van verzoekster christen was. Zolang de moeder van verzoekster leefde zou er geen sprake kunnen zijn van besnijdenis. Na de dood van de moeder van verzoekster heeft de vader van verzoekster haar nog tegen de familie beschermd zodat ze haar niet hebben besneden.

De situatie is helemaal veranderd na de dood van de vader van verzoekster. De familie langs vaderszijde is verantwoordelijk geworden voor verzoekster en haar zussen. In hun hoedanigheid van voogd over deze kinderen kunnen ze alleen beslissen over de besnijdenis van zowel verzoekster als haar zussen.

Uit het voorgaande blijkt dat de opmerking van de commissaris generaal niet weerhouden kan worden."

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekster in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

2.3.3. Over de behandeling door de commissaris-generaal volgens een versnelde procedure

Te dezen heeft de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoekster op grond van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, c) en g), van de Vreemdelingenwet behandeld volgens een versnelde procedure. Deze bepaling luidt als volgt:

"§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

c) de verzoeker de autoriteiten heeft misleid door omtrent zijn identiteit en/of nationaliteit valse informatie of documenten te verstrekken of door relevante informatie of documenten die een negatieve invloed op de beslissingen hadden kunnen hebben, achter te houden; of

(...)

g) de verzoeker enkel een verzoek doet om de uitvoering van een eerdere of van een op handen zijnde beslissing die tot zijn terugdrijving of verwijdering zou leiden uit te stellen of te verijdelen; of"

In de bestreden beslissing verantwoordt de commissaris-generaal de behandeling van het verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure als volgt:

"Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw reisweg en reismotief door valse informatie of valse documenten te verstrekken, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. U werd immers op 5 oktober 2018 tegengehouden op luchthaven van Zaventem wegens het bezit van valse reisdocumenten.(zie administratief dossier) U reisde met een Nederlandse verblijfskaart en een Ghanees paspoort op naam van V. A. W. (...) en met geboortedatum 11/08/1996. Volgens de grensautoriteiten werd een fotoverwisseling op de verblijfskaart doorgevoerd en is het paspoort frauduleus verkregen en vervalst. Daarnaast had u een reisverzekeringskaart mee op naam van S. G. (...) en geboortedatum 26/8/1993. Aan het CGVS verklaarde u eerst dat u niet met documenten van een ander land reisde. Later verklaarde u dan toch dat de verblijfskaart uit Nederland kwam en dat uw vader die regelde voor u. U bleef erbij dat het een geen valse verblijfskaart was. Uw vader had de verblijfskaart meegenomen uit Nederland. U wist niet wat hij deed in Nederland.(CGVS, p15) U bleef er eerst bij dat enkel de Nederlandse verblijfskaart en het paspoort in beslag werden genomen in de luchthaven.(CGVS, p13, p15-p16) Pas later, nadat u de dossierbehandelaar verwees naar de reisverzekeringskaart, verklaarde u dat het een schoolkaart was die u kreeg toen u zich kandidaat stelde voor Duitse studies, maar dat u de applicatie moest stopzetten, toen bleek dat u het niet meer kon betalen.(CGVS, p15) Hoewel de Belgische grensautoriteiten besloten dat uw reisdocumenten frauduleus verkregen zijn, bleef u volharden, zowel aan de grensautoriteiten als tijdens het persoonlijk onderhoud, dat u reisde met echte, geldige reisdocumenten.(CGVS, p14-p15) Aan de grensautoriteiten verklaarde u dat u twee identiteiten had: S. G. (...) en V. A. W. (...).(zie administratief dossier) Aan het CGVS verklaarde u echter dat de S. G. (...) niet uw echte naam was en dat u deze naam gebruikte om te studeren in Duitsland én dat uw echte naam V. A. W. (...) was.(CGVS, p3) U verwees tijdens uw verklaringen aan de DVZ echter nergens naar de naam V. A. W. (...). Uit bovenstaande blijkt dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en documenten. Daarnaast blijkt dat u (laattijdig) een verzoek tot internationale bescherming indiende om de uitvoering van een terugkeerbesluit te verijdelen. U werd op 5 oktober 2018 de toegang tot het Belgische grondgebied geweigerd. Vier dagen later diende u een verzoek tot internationale bescherming in, nadat een repatriëring werd voorzien op datum van 17 oktober 2018.(zie administratief dossier) Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet."

Verzoekster is het niet eens met deze motieven en laat vooreerst gelden dat het loutere feit dat het Nederlandse verblijfsdocument dat zij in haar bezit had vals is, niet betekent dat zij de autoriteiten wou misleiden. Zij licht toe dat zij het document van haar vader had gekregen en dat ze onwetend was over Nederlandse documenten. Zij toont hiermee evenwel niet aan dat ten onrechte toepassing werd gemaakt van de mogelijkheid waarin artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, c), van de Vreemdelingenwet voorziet. Uit de lezing van deze bepaling blijkt immers niet dat de intentie om te misleiden moet worden

aangetoond. Opdat een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure kan worden behandeld, volstaat het dat wordt aangetoond dat de betrokken vreemdeling *“de autoriteiten heeft misleid door omtrent zijn identiteit en/of nationaliteit valse informatie of documenten te verstrekken”*. *In casu* betwist verzoekster niet dat zij de overheid valse documenten heeft verstrekt omtrent haar identiteit. Er kon dan ook op goede gronden toepassing worden gemaakt van de versnelde procedure.

Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing, voor wat betreft de toepassing van een versnelde procedure, gestoeld is op twee afzonderlijke motieven die elk op zich de toepassing van deze procedure kunnen verantwoorden, met name 1) dat verzoekster de autoriteiten heeft misleid met betrekking tot haar identiteit en documenten en 2) dat verzoekster (laattijdig) een verzoek tot internationale bescherming indiende om de uitvoering van een terugkeerbesluit te verijdelen. Elk van deze motieven volstaat op zichzelf om de behandeling van het verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure te schragen. Uit hetgeen hiervoor werd uiteengezet blijkt dat verzoekster er niet in geslaagd is om het eerste motief te weerleggen. Bijgevolg heeft verzoekster, daargelaten de vraag of zij al dan niet haar verzoek tot internationale bescherming indiende om de uitvoering van een terugkeerbesluit te verijdelen, geen belang bij haar kritiek op het tweede motief van de bestreden beslissing. De eventuele gegrondheid van deze grief kan immers niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leiden.

Ten overvloede kan hieraan worden toegevoegd dat verzoekster niet aantoont dat zij een nadeel heeft ondervonden door de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure ingevolge artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet, zodat zij tevens geen belang heeft bij dit onderdeel van het aangevoerde middel.

2.3.4. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Verzoekster verklaart bij een terugkeer te vrezen voor vervolging door P. Y., de man die haar zou hebben gedwongen om zich te prostitueren, en door de familie van haar vader, die haar zou willen besnijden.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (A) de geloofwaardigheid van haar verklaringen wordt aangetast door (i) de tegenstrijdige verklaringen die zij aflegde over haar identiteit en haar identiteitsdocumenten en door (ii) de vaststelling dat zij pas een verzoek om internationale bescherming indiende nadat er een repatriëring naar haar herkomstland werd voorzien, omdat (B) het niet geloofwaardig is dat P. Y. haar zou hebben voorgesteld om haar financieel te ondersteunen en bijgevolg dat hij haar in ruil daarvoor dwong om seks te hebben met hem en later met andere mannen, nu (i) zij slechts zeer beperkte informatie kon geven over hem, (ii) het onaannemelijk is dat zij zoveel vertrouwen in hem en zijn voorstel zou hebben, (iii) het zeer onaannemelijk is dat zij door meteen in te gaan op zijn voorstel haar vierjarige en zesjarige zussen zou achterlaten in Tema, zonder te weten wat hen zou kunnen overkomen, en (iv) het onaannemelijk is dat zij geen andere manieren zocht om haar school af te maken, zonder van hem afhankelijk te zijn en haar zussen in een onzekere situatie achter te laten, en omdat (C) zij niet aannemelijk maakte dat zij een vrees voor vervolging heeft bij terugkeer omwille van een mogelijke besnijdenis nu (i) uit informatie in het administratief dossier allerm minst blijkt dat besnijdenis in Ghana als een standaard eis wordt beschouwd en zonder enige inspraak wordt uitgevoerd, (ii) zij ook nog extra beschermingsfactoren heeft die de al zeer lage kans op besnijdenis in haar geval nog kleiner maken, (iii) zij in haar verklaringen aan de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) geen vrees voor besnijdenis aanhaalde, (iv) het niet aannemelijk is dat haar familie langs vaderszijde werkelijk zou aandringen op een besnijdenis, en (v) zij geen informatie kon geven over de omstandigheden waarin zij zou worden besneden.

Vooreerst treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze vaststelt dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde over haar identiteit en haar identiteitsdocumenten. Wat dit betreft, maakt de Raad de motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier en door verzoekster niet worden weerlegd of ontkracht, tot de zijne.

Daarnaast beschouwt ook de Raad het gegeven dat verzoekster pas een verzoek tot internationale bescherming indiende nadat er een repatriëring naar haar herkomstland werd voorzien als een contradictie voor de ernst van haar voorgehouden nood aan internationale bescherming. Dergelijk gedrag kan immers bezwaarlijk getuigen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Verdrag van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland en niet pas nadat hij beseft dat de grensautoriteiten hun standpunt over de valse documenten in zijn bezit niet meer zouden veranderen. Verzoeksters laattijdige asielaanvraag stemt dan ook niet overeen met de houding van een persoon die beweert uit vrees voor zijn leven zijn land te hebben verlaten en toont aan dat verzoekster internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Deze vaststelling ondermijnt ook naar het oordeel van de Raad de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoekster geschetste vrees.

Bovendien wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de weigering van de vluchtelingenstatus.

Wat betreft verzoeksters vrees voor P. Y. wordt bovendien om verschillende redenen geen geloof gehecht aan zijn voorstel om verzoekster financieel te ondersteunen en de omstandigheid dat hij verzoekster daarvoor dwong om seks te hebben met hem en later met andere mannen.

Zo wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat verzoekster slechts zeer beperkte informatie kon geven over deze man. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

"Gevraagd om alles te vertellen wat u wist over P. Y. (...), antwoordde u enkel: "Alles wat ik weet: Het was een rijke vriend van mijn vader. En verder weet ik niets over hem."(CGVS, p9) U kende zijn exacte leeftijd niet. U wist niet van welke etnie hij was.(CGVS, p9) U wist niet waar hij geboren was. U wist niet waar zijn familie woonde. Gevraagd of hij broers of zussen heeft, stelde u dat u er geen kende. Er kwamen soms mensen op bezoek, maar u wist niet wie ze waren.(CGVS, p10) U wist dat hij een vrouw had, maar kon geen informatie geven over de vrouw: U kende haar naam niet en wist niet waar ze woonde.(CGVS, p9) U wist niet of P. Y. (...) andere mensen financieel ondersteunde.(CGVS, p11)"

Door in het verzoekschrift te stellen dat zij het belangrijkste wat ze over deze man vond heeft gezegd, met name dat hij rijk was en veel vrienden zou hebben, beperkt zij zich tot een loutere herhaling van haar eerdere verklaringen en het omkeren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, doch hiermee slaagt zij er niet in om de voorgaande motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

In de bestreden beslissing wordt tevens op goede gronden gesteld dat het onaannemelijk is dat verzoekster zoveel vertrouwen in P. Y. en zijn voorstel zou hebben. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

"P. Y. (...) stelde u voor om u financieel te ondersteunen in uw schoolopleiding. Hij wou dat u uw school afmaakte. U ging meteen in op zijn voorstel en vertrok diezelfde dag naar zijn huis in Accra en liet uw twee jonge zussen achter in Tema.

U had P. Y. (...) voordat hij u het voorstel deed op de uitvaartdienst, één keer gezien bij uw vader. De tweede keer dat u hem zag was op de uitvaartdienst van uw vader.(CGVS, p9 en p10) U verklaarde dat u inging op het voorstel van Y. (...) omdat u weg wou "uit de situatie" en omdat school belangrijk is voor u.(CGVS, p3) Omdat u hem één keer zag met uw vader, had u vertrouwen in hem.(CGVS, p10) U stelde zich geen vragen en twijfelde niet over zijn voorstel.(CGVS, p10) Toen P. Y. (...) u het voorstel deed, besprak u het met niemand.(CGVS, p10) Gevraagd waarom u bij hem moest wonen, antwoordde u vaagweg: "Ik ging met hem wonen want eerst zag ik hem met mijn vader voordien. En ik wou ook mijn school afmaken. Dus toen hij zei dat hij mij wou helpen met de school had ik vertrouwen er in dat hij het zou doen."(CGVS, p10) Gevraagd waarom u dan niet thuis zou kunnen blijven wonen, stelde u dat er niemand was om de huur van het huis te betalen. Hij zei niets over uw zussen en hun scholing. Nochtans gingen zij ook naar school.(CGVS, p9) Doordat hij hierdoor geen blijk van interesse in de scholing van uw zussen gaf, is het des te opmerkelijker dat u hem vertrouwde dat hij oprecht wou dat u school afmaakte. Aangezien u P. Y. (...) slechts één keer eerder had gezien, en waar u slechts weinig informatie over had (zie hierboven) is het niet aannemelijk dat u werkelijk hem en zijn voorstel blindelings zou vertrouwen en meteen zou ingaan op het voorstel. Gevraagd om deze inconsistentie te verduidelijken, antwoordde u: "Het enige vertrouwen was dat ik hem met mijn vader had gezien en dat het een vriend was van hem. Ik wist toen niet dat hij zo gek ging doen.""

Verzoekster wijst op de zeer precare situatie waarin zij zich bevond op het ogenblik dat P. Y. haar voorstelde om bij hem te komen wonen en stelt dat zij het voorstel van deze man had ervaren als een

teken van God. Haar precaire situatie rechtvaardigt evenwel niet dat zij meteen gaat inwonen bij iemand die ze slechts één keer gezien heeft en van wie ze zeer weinig weet en daarbij haar zussen van vier en zes jaar zou achterlaten zonder te weten wat hen zou kunnen overkomen. Wat dit laatste betreft, wordt in de bestreden beslissing op het volgende gewezen:

“Uw halfzus B. (...) was al verhuisd naar Nederland op het moment dat uw vader stierf. Sinds u op de dag van de uitvaartdienst van uw vader uw dorp Tema verliet om te gaan wonen in Accra bij P. Y. (...), heeft u geen nieuws van uw zussen.(CGVS, p6) U liet uw twee zussen, M. (...) en Y. B. (...), vier en zes jaar oud, achter in jullie huis, waar na de dood van uw vader niemand anders meer woonde.(CGVS, p10)

U vertelde uw zussen dat u bij P. Y. (...) ging wonen.(CGVS, p7) U wist niet wie er voor uw zussen ging zorgen. Het is zeer onaannemelijk dat u meteen op het voorstel van P. Y. (...) zou ingaan (zie hierboven) zonder u er eerst van te verzekeren dat uw zussen in goede handen terecht zouden komen. Wanneer de dossierbehandelaar u wees op het feit dat het zeer opmerkelijk is dat u uw twee zussen van vier en zes jaar oud zou achterlaten, antwoordde u dan plots dat de familie van uw vader voor hen kon zorgen, maar u wist niet dit uiteindelijk ook gebeurde. Uw zussen gingen ook naar school. U verklaarde dat u niets kon regelen voor uw zussen, omdat u geen middelen had. U was zo wanhopig en dacht dat u hen ging kunnen helpen eens ze ook bij P. Y. (...) zouden kunnen intrekken.(CGVS, p7) Gezien het belang dat u aan scholing hecht, zou men verwachten dat u zich ook zo bekommeren om de toekomst van uw eigen zussen en dat u op zijn minst een oplossing zou zoeken voor het lot van uw zussen (zoals aan P. Y. (...) voorstellen om hen te ondersteunen, ofwel bij hen thuis te blijven zoals u eerder ook al deed). Dat u, die eraan dacht om uw zussen te helpen,(CGVS, p7) zelfs niet probeerde om iets voor uw zussen te regelen ondermijnt verder op ernstige wijze de geloofwaardigheid dat u werkelijk zou ingegaan zijn op het voorstel van P. Y. (...). U heeft zelfs niet geprobeerd om informatie over hen te krijgen.(CGVS, p7) U verklaarde daarentegen wel dat u naar Europa wou gaan zodat u op afstand uw zussen zou helpen.(CGVS, p15) U zou ze pas beginnen zoeken naar hen als u en betere levensstandaard zou hebben. Het is hierbij zeer opvallend dat u stelde dat uw zussen misschien niet meer in leven zouden zijn.(CGVS, p15) In zulk geval zou men zeker mogen verwachten dat men zich op zijn minst zou proberen informeren over het lot van uw zussen, wat u eveneens naliet.”

Waar verzoekster erop wijst dat zij duidelijk stelde dat de familie van haar overleden vader voor haar zussen ging zorgen omdat deze minderjarig zijn en dat ze dus wist wat er met haar zussen zou gebeuren, wordt er op gewezen dat zij op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verklaarde dat zij niet zeker kan weten dat de familie van haar vader voor haar zussen zorgt en dat zij sinds zij wegging niets meer over hen hoorde (adm. doss., stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud van 29 oktober 2018, p. 7). Ook de Raad acht het volstrekt niet geloofwaardig dat verzoekster haar zo jonge zussen in dergelijke onzekere omstandigheden zou hebben achtergelaten en dat ze daarbij geen enkele blijk van interesse voor de situatie van haar zussen zou geven.

Voorts acht ook de Raad het weinig aannemelijk dat verzoekster geen andere manieren zocht om haar school af te maken, zonder afhankelijk te hoeven zijn van P. Y. en haar zussen in een onzekere situatie achter te laten. De bestreden beslissing bevat op dit punt de volgende overwegingen:

“U ging in totaal drie jaar lang naar de Efua Kobi school in Accra, waarvan het laatste jaar door P. Y. (...) zou zijn gesponsord. P. Y. (...) betaalde uw driemaandelijks schoolkosten en daarnaast uw schoolboeken en een verblijf in het internaat (boarding house). Hij betaalde ook voor uw voeding en kledij.(CGVS, p10)

Hierover is het vooreerst onaannemelijk dat u niet wist hoeveel men moest betalen om naar school te gaan. (CGVS, p9) Voordat uw vader overleed, betaalde hij uw schoolkosten.(CGVS, p9) U kon “niet zien” hoeveel P. Y. (...) moest overschrijven om de schoolkosten te betalen.(CGVS, p11) Het is niet geloofwaardig dat u werkelijk op het voorstel van P. Y. (...), die u amper kende, inging om uw schoolkosten te betalen, zonder dat u zou weten over welk bedrag P. Y. (...) hierdoor zou betalen voor u. Daarnaast is het opvallend dat P. Y. (...) het internaat zou betalen, terwijl u er nooit verbleef, omdat P. Y. (...) bang was dat u niet meer terug naar hem zou komen.(CGVS, p10) U wist niet wat er zou kunnen gebeuren als u toch in het internaat zou blijven, omdat u niet de mogelijkheid had om er over na te denken.(CGVS, p12) Daarnaast blijkt dat u niet op zoek ging naar andere manieren om uw school verder te zetten, zonder afhankelijk te moeten zijn van de voor u vrijwel onbekende P. Y. (...). Toen P. Y. (...) u het voorstel deed om uw schoolkosten verder te betalen, besprak u het met niemand.(CGVS, p10) U dacht niet aan een andere manier om de schoolkosten te betalen.(CGVS, p10) U heeft nooit gewerkt in Ghana.(CGVS, p9) Gevraagd of u er aan dacht om een job te zoeken om uw school te kunnen betalen, verklaarde u van niet en bevestigde u nogmaals dat u niet dacht aan een andere oplossing.

U verklaarde zelfs dat u er nooit over had nagedacht om naar een andere school te gaan.(CGVS, p9) Efua Kobi highschool was volgens u een privéschool. Gevraagd of er andere scholen goedkoper zijn, verklaarde u enkel dat u eigenlijk niet wist hoeveel er betaald werd en dat u niet kon vergelijken.(CGVS, p9) Volgens de beschikbare informatie zijn privéscholen gemiddeld 50% duurder dan overheidsgesubsidieerde scholen.(zie administratief dossier) Bovendien zijn er volgens de beschikbare informatie in september 2017 gratis “high schools” geopend, inclusief gratis internaatverblijf.(zie administratief dossier) Het is onaannemelijk dat u gezien de moeilijke situatie met P. Y. (...) waarin u verklaarde te zijn geweest, niet naar andere oplossingen zocht, terwijl dat deze klaarblijkelijk wel aanwezig zijn in uw land. U was zelfs niet op de hoogte van mogelijke alternatieven voor het betalen van uw schoolkosten. Bovendien bestaan er wel degelijk mogelijkheden in uw land om school te blijven volgen zonder afhankelijk te zijn van buitenstaanders.

Het is zeer onaannemelijk dat u geen andere oplossingen zou zoeken, zeker aangezien P. Y. (...) u “net nadat” u bij hem ging wonen vroeg om seks te hebben met hem. U was toen in de tweede graad.(CGVS, p11) U bleef bij hem tot het einde van uw high school, m.a.w. twee jaar later, tot en met graad drie. Gedurende deze twee jaar dwong P. Y. (...) u verschillende keren om seks te hebben wanneer u hem om geld vroeg. Wanneer u weigerde sloeg hij u. Begin 2018, toen u bijna uw school ging afmaken, stelde hij u voor om, nadat u uw school had afgemaakt, seks te hebben met andere mannen om alles terug te betalen wat hij u had gegeven. U wist niet waarom u dit “extra” moest doen. U geloofde dat u hem al had terugbetaald door seks te hebben met hem. U wist niet met hoeveel mannen u seks zou moeten hebben om P. Y. (...) terug te betalen.(CGVS, p11) U stelde hem geen andere manier voor om hem terug te betalen.

U bracht niemand op de hoogte van uw vermeende problemen en zocht nergens hulp. U bracht evenmin de schoolautoriteiten op de hoogte, omdat ze al mensen hadden gestraft die te laat waren gekomen op school. (CGVS, p12) Ook nadat u wegliep van P. Y. (...), vertelde u aan niemand wat er was gebeurd. U verklaarde dat u geen hulp zou krijgen. U ging niet naar de politie omdat P. Y. (...) zou vrijgelaten worden als hij zou betalen.(CGVS, p12) U verklaarde dat u geen andere familie had die u kon helpen en dat Y. (...) de enige is die u nog kent in Ghana.(CGVS, p6) U verklaarde immers dat de familie van uw vader u wou laten besnijden (wat niet geloofwaardig werd geacht: zie verder). U verklaarde dat uw zus B. (...) die in Duitsland verbleef uw reis naar Europa betaalde. U verklaarde dat u er nooit aan had gedacht om het geld van uw zus te gebruiken om P. Y. (...) terug te betalen.(CGVS, p15)

Tenslotte is het opmerkelijk dat u bij P. Y. (...) zou intrekken in Accra, terwijl u al twee jaar in het huis van uw vader in Tema woonde toen u naar dezelfde school ging.(CGVS, p9) U ging immers voordat uw vader stierf zelf al twee jaar naar school in Accra, terwijl u in Tema woonde. Hierover stelde u dat u de huur van het huis in Tema na het overlijden van uw vader niet zou kunnen betalen.(CGVS, p10) Ook hier zou men mogen verwachten dat u hiervoor eerst een oplossing zou proberen zoeken, in plaats van meteen op het voorstel van P. Y. (...) zou ingaan, terwijl u hem amper kende en het voorstel uw leven drastisch zou veranderen.

Het is zeer opmerkelijk dat u als twintigjarige niet meteen of eerst naar meer voor de hand liggende oplossingen zocht, zoals zelf geld verdienen, een andere school zoeken, de schoolautoriteiten op de hoogte brengen, et cetera maar dat u wel zich kandidaat stelde voor een (dure) opleiding in Duitsland die uiteindelijk niet doorging.(CGVS, p12) Er waren immers verschillende opties voorhanden. Hierdoor is het ongeloofwaardig dat u zou ingaan op het voorstel van P. Y. (...) en al zeker niet dat u niet bij hem weg zou gaan toen hij om terugbetaling in natura vroeg. En u nog meer dan een jaar bij hem zou blijven. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u bewegingsvrijheid had. Zo kon u zonder problemen naar de winkel gaan.(CGVS, p12)”

Door er nogmaals op te wijzen dat zij het voorstel van P. Y. als een opportuniteit beschouwde en door louter te stellen dat de andere mogelijkheden minder realistisch waren, slaagt verzoekster er niet in om de voorgaande motieven te weerleggen of te ontkrachten. Waar zij stelt dat “*het bijna onmogelijk is om als student tewerkgesteld te worden*”, beperkt zij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Voorts gaat zij niet in op de vaststelling in de bestreden beslissing dat er in september 2017 gratis “*high schools*”, inclusief gratis internaatverblijf, werden geopend. Dat verzoekster, ondanks de bewegingsvrijheid die zij had, gedurende twee jaar onder dwang seks zou hebben ondergaan bij P. Y., zonder daarbij andere opties te overwegen of hulp te zoeken, acht de Raad, zeker gezien haar profiel van volwassen vrouw die een behoorlijke scholing heeft genoten, volstrekt niet geloofwaardig.

Gelet op al het voorgaande hecht de Raad geen geloof aan verzoeksters verklaringen dat P. Y. haar zou hebben voorgesteld om haar financieel te ondersteunen en dat hij haar in ruil daarvoor dwong om

met hem en later met andere mannen seks te hebben. Bijgevolg hecht de Raad evenmin enig geloof aan de door verzoekster geponeerde vrees voor vervolging door deze man.

Verzoekster slaagde er tevens niet in een vrees voor vervolging door de familie van haar vader, die haar zouden willen besnijden, aannemelijk te maken.

Wat dit betreft, wijst de commissaris-generaal in de eerste plaats terecht op de informatie in het administratief dossier, waaruit allerm minst blijkt dat besnijdenis in Ghana als een standaardis wordt beschouwd en zonder enige inspraak wordt uitgevoerd (zie adm. doss., stuk 10, map met 'landeninformatie'), en op de extra beschermingsfactoren die in het geval van verzoekster de al zeer kleine kans op besnijdenis nog kleiner maken. De commissaris-generaal licht dit als volgt toe in de bestreden beslissing:

"Uit deze informatie blijkt allerm minst dat besnijdenis in Ghana als een standaardis wordt beschouwd en zonder enige inspraak wordt uitgevoerd. De algemene prevalentiegraad in Ghana bedroeg in 2011 zo'n 3,8 %. Daarnaast wijst men op grote verschillen in de prevalentiegraad naargelang de regio. U verklaarde geboren te zijn in Tema (in de regio van Accra) en het laatste jaar van uw verblijf in Ghana te hebben gewoond in Accra-stad. In de regio van Accra bedroeg de prevalentie in 2011 1,2%. Dit wijst er op dat de overgrote meerderheid van de meisjes en vrouwen er niet besneden worden. (zie blauwe map in het administratief dossier) Bovendien heerst er bij 95% van de vrouwen in de regio van Accra de attitude dat besnijdenis moet worden verbannen. In 1994 ging een specifieke wet die vrouwelijke besnijdenis verbiedt van kracht. Deze werd verder uitgewerkt en verstrengd in 2007. Verschillende instanties hebben de taak om de praktijk stop te zetten. Zowel de overheid als verschillende NGO's werken hiervoor samen. Er zijn rechtszaken gekend waarbij verschillende personen veroordeeld tot een gevangenisstraf omdat ze besnijdenissen uitvoerden. Zodoende kan besnijdenis in Ghana niet als een onvermijdelijk en wijdverspreid fenomeen worden beschouwd en dient u een persoonlijke vrees voor besnijdenis concreet aan te tonen, waar u allerm minst in slaagde (zie verder).

Binnen de context van de algemene lage prevalentiegraad, blijkt dat u ook nog extra beschermingsfactoren heeft die de al zeer lage kans op besnijdenis nog kleiner maken in uw geval. Het feit dat de moeder niet is besneden vormt immers een beschermingsfactor voor besnijdenis in Ghana: Slechts bij 0,1% van de vrouwen waarvan de moeder niet besneden was, was de dochter wel besneden. (zie administratief dossier) Ook uw vader zou zich verzetten tegen de praktijk. (CGVS, p5) Vrouwen met een secundair diploma, zoals in uw geval, zijn minder vaak besneden dan anderen. (zie administratief dossier) Daarnaast blijkt uit de beschikbare informatie dat besnijdenissen, in de zeldzame gevallen dat ze worden uitgevoerd, meestal worden uitgevoerd voor meisjes de leeftijd van vijf jaar bereiken en dat besnijdenis amper wordt toegepast op volwassen vrouwen. Als volwassen vrouw (op dat moment van 20 jaar oud en op dit moment 25 jaar oud) is de kans dat u zou besneden worden miniem. Gevraagd naar de normale leeftijd om meisjes te laten besnijden, verwees u ontwijkend naar het feit dat meisjes op hun twintigste al besneden zouden moeten zijn. U wist niet of het op jongere leeftijd werd gedaan. U kende geen andere meisjes die werden besneden. U zei dat u er niets over leerde, en dat u er niet in geïnteresseerd was. (CGVS, p7) Dit zijn wel zeer opmerkelijke verklaringen in het licht van uw vooropgestelde vrees dat u besneden zou worden. Indien u werkelijk zou vrezen besneden te worden, zou men immers een oprechte interesse in de problematiek mogen verwachten."

Door er louter op te wijzen dat de voorgaande informatie een besnijdenis niet volledig uitsluit, wordt er op gewezen dat het verzoekster toekomt om haar vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. Bovendien kan hieraan worden toegevoegd dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen en dat het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven is dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de weigering van de vluchtelingenstatus aan verzoekster. Waar verzoekster nog stelt dat "(h)et algemeen geweten (is) dat de meeste slachtoffers geen aangifte doen uit vrees voor de familie en uit respect van de tradities", beperkt zij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs.

Daarnaast wordt er in de bestreden beslissing tevens op gewezen dat verzoekster in haar verklaringen bij de DVZ geen vrees voor besnijdenis aanhaalde. Verzoeksters betoog dat zij bij de DVZ zeer beknopte verklaringen diende af te leggen, verklaart noch rechtvaardigt het tijdens het interview op de DVZ volledig onvermeld laten van uiterst essentiële informatie betreffende haar relaas. Immers, van een kandidaat-vluchteling die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormden van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij

of zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op elke asielzoeker de verplichting rust om zijn of haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150 135). Verzoekster werd er bovendien op de DVZ uitdrukkelijk op gewezen dat van haar, als verzoeker om internationale bescherming, wordt verwacht dat zij bij het invullen van de vragenlijst nauwkeurig, maar in het kort, weergeeft waarom zij bij haar terugkeer problemen vreest of riskeert en dat zij in het kort de voornaamste elementen of feiten weergeeft (adm. doss., stuk 11, vragenlijst, vraag nr. 1). Van verzoekster kon en mocht dan ook in alle redelijkheid worden verwacht dat zij op de DVZ melding zou hebben gemaakt van het gegeven dat zij vreest te zullen worden besneden door of in opdracht van de familie van haar vader. Indien verzoekster van mening is dat zij bij de DVZ niet voldoende tijd heeft gehad om haar asielrelaas uit de doeken te doen, is het haar verantwoordelijkheid om dit tijdig te signaleren en met de nodige precisie aan te duiden wat zij niet heeft kunnen vertellen. Verzoekster heeft dit echter nagelaten en antwoordde overigens negatief op de vraag of zij nog iets had toe te voegen (adm. doss., stuk 11, vragenlijst, vraag nr. 8). Ten slotte werd haar verklaring bij de DVZ aan verzoekster in het Engels voorgelezen en had zij dus de mogelijkheid om hierover bijkomende opmerkingen te maken. Verzoekster heeft dit nagelaten en heeft haar verklaring ondertekend waarmee zij heeft bevestigd dat haar verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Verzoeksters kritiek is dan ook allerminst ernstig. De vaststelling dat verzoekster op de DVZ uiterst essentiële informatie met betrekking tot haar relaas volledig onvermeld liet, ondergraaft – naast de hierboven reeds aangehaalde lage prevalentiegraad in Ghana, en meer in het bijzonder in de regio van Accra, en verzoeksters meerderjarigheid – op fundamentele wijze de geloofwaardigheid ervan.

Bovendien heeft verzoekster niet aannemelijk gemaakt dat de familie van haar vader werkelijk zou aandringen op een besnijdenis. Zo wordt in de bestreden beslissing op het volgende gewezen:

“U verklaarde immers dat u uw zussen van vier en zes jaar in Tema achterliet. Volgens u konden uw zussen opgevangen worden door de familie van uw vader zonder dat ze besneden zouden worden, omdat ze “zo jong” waren.(CGVS, p7) Echter, gezien hun leeftijd, die rond de algemene leeftijd om in Ghana besneden te worden ligt, (zie hierboven en in administratief dossier) zouden zij een hoger risico lopen dan uzelf om besneden te worden. Aangezien er voor uw zussen opvang mogelijk was bij de familie, wordt besloten dat uw zussen geen vrees voor besnijdenis lopen, en bijgevolg u al zeker niet. U verklaarde wel dat u eraan dacht om uw zussen te helpen nadat u een tijd bij P. Y. (...) zou verblijven, of dat u daarna uw zussen zou helpen vanuit Europa.(CGVS, p15) U heeft echter nog niets proberen regelen voor uw zussen, noch om informatie over hen te bemachtigen.(CGVS, p7) Indien uw zussen werkelijk door de familie van uw vader zouden kunnen geholpen worden, zou men kunnen verwachten dat u zich zou informeren over hun lot met betrekking tot hun besnijdenis. Hierdoor is het niet aannemelijk dat de familie van uw vader werkelijk zou aandringen op een besnijdenis, indien uw zussen bij hun zouden kunnen verblijven zonder dat u enige moeite zou doen om hen te helpen. Dat u uw zussen van respectievelijk 4 en 6 jaar oud, achterliet in Ghana in het huis van uw vader, met de wetenschap dat de familie van uw vader zich over hen zou ontfemen, ondermijnt de ernst van uw bewering dat u werkelijk overtuigd was dat de familie van uw vader hen en u werkelijk zouden besnijden.”

Verzoekster beperkt zich tot een herhaling van haar asielrelaas en haar eigen standpunt, namelijk dat de situatie veranderd is na de dood van haar vader, die haar nog tegen besnijdenis door zijn familie heeft beschermd, en dat de familieleden van haar vader nu kunnen beslissen over haar besnijdenis en die van haar zussen, zonder evenwel de concrete motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten of te weerleggen of aan een inhoudelijke kritiek te onderwerpen. Met de loutere herhaling van de elementen uit haar asielrelaas weerlegt verzoekster de concrete vaststellingen van de commissaris-generaal niet. Aldus maakt verzoekster haar vrees voor vervolging door de familieleden van haar vader, die haar zouden willen besnijden, geenszins aannemelijk.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoekster de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

“Ten vierde, kon u geen informatie geven over de omstandigheden waarin u zou worden besneden. U verklaarde dat de familie het driemaal aan uw vader vroeg toen u twintig jaar oud was. Uw vader wimpelde hen af door te verwijzen naar het feit dat hij ziek was. U wist niet of ze uw vader eerder hadden gevraagd om u te laten besnijden.(CGVS, p5) Ze hadden u niet meer gevraagd naar de besnijdenis, ook niet toen u hen de laatste keer zag op de begrafenis van uw vader.(CGVS, p6) U wist echter niet welke familieleden u wilden besnijden. U wist enkel dat de familie van uw vader wilt dat u besneden bent.(CGVS, p8) U wist niet waar de familieleden van uw vader, die uw wilden besnijden, woonden. (CGVS, p6) U wist enkel dat ze in het noorden wonen.(CGVS, p6) U zei dat ze u zouden

terugvinden bij een terugkeer naar Ghana omdat ze u zouden zien in het huis van P. Y. (...).(CGVS, p6) Hierover dient eerst te worden opgemerkt dat uw verblijf bij P. Y. (...) niet geloofwaardig werd geacht. (zie hierboven) Daarnaast wist u niet waar u besneden ging worden: U verklaarde dat u naar het thuisdorp van uw vader zou worden gestuurd, maar u wist niet waar dit was.(CGVS, p6) Echter ze kwamen nooit langs in de periode van meer dan een jaar dat u er woonde.(CGVS, p6)

Tenslotte, verklaarde u dat u niet wist wat er zou kunnen gebeuren als u zou weigeren om besneden te worden. (CGVS, p6) U was in het algemeen onwetend over de praktijk van besnijdenis en "interesseerde zich niet" in de thematiek.(zie ook hierboven) Hieruit wordt geconcludeerd dat u uiterst vaag en onwetend bent over een persoonlijke vrees voor besnijdenis."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekster volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Uit bovenstaande overwegingen blijkt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt een persoonlijke vrees voor besnijdenis te hebben in Ghana, een land met een zeer laag prevalentiepercentage. Overigens kan worden aangenomen dat verzoekster zich bij een terugkeer naar Ghana aan besnijdenis zou kunnen onttrekken gezien zij door haar vertrek naar Europa laat blijken dat zij ook de persoonlijke capaciteit heeft om zich aan deze weinig voorkomende praktijk te onttrekken. Ten slotte zijn er volgens de beschikbare informatie ook in Ghana verschillende organisaties actief die vrouwen opvangen die zich tegen besnijdenis willen beschermen (adm. doss., stuk 10, map met 'landeninformatie').

Verzoeksters vrees voor besnijdenis bij terugkeer naar Ghana is bijgevolg niet onderbouwd. Het is dan ook niet geloofwaardig dat verzoekster een risico loopt dat zij tegen haar wil besneden zou worden bij terugkeer naar Ghana.

Het medisch attest dat verzoekster indiende (adm. doss., stuk 9, map met 'documenten') vermag aan het bovenstaande niets te veranderen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.5. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.3.5.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Ghana zou hebben gekend.

2.3.5.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Ghana actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.5.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Waar verzoekster in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.3.8. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes december tweeduizend achttien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN